
Wilczyce, st. 10, gm. loco, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/10

Informator Archeologiczny : badania 34, 17-18

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Na odcinku A chronologię ustalono na podstawie materiałów masowych w postaci ceramiki naczyniowej i krzemienne, czyli określono wg nich kolejne fazy zasiedlenia na omawianym obszarze:

- najstarszy horyzont jest związany z obecnością krzemieni (ob. 611, 623) i stołu kamiennego (ob. 365) łączonych ze schyłkowopaleolityczną kulturą świderską,
- następny etap penetracji osadniczej jest związany z mezolitem na podstawie jednej krzemienicy (ob. 624),
- cechy zwartego obszaru osadniczego w północno-wschodniej części stanowiska wykazują wczesnowióreckie materiały kultury pucharów lejkowatych (spąg warstwy V – częściowo – i VI oraz obiekty z nią związane),
- śladowo czytelne są artefakty należące do fazy późnowióreckiej kultury pucharów lejkowatych czy kultury późnoneolitycznej (kultura ceramiki sznurowej – ob. 627) z południowej części stanowiska,
- kolejny ślad osadniczy jest widoczny w postaci pojedynczych materiałów z wczesnego brązu,
- największe nasilenie działalności osadniczej łączy się z kulturą pomorską z elementami kloszowymi (głównie w północnej części),
- następny czytelny poziom osadniczy wytyczają materiały kultury oksywskiej (część południowa stanowiska),
- zarejestrowano penetrację związaną z okresem wczesnośredniowiecznym (głównie warstwa X, częściowo XIX),
- w podobnym wymiarze zarejestrowano materiały późnośredniowieczne (warstwa XIX, ob. 82, 89, 95),
- ostatni etap zasiedlenia łączy się z czasami nowożytnymi (warstwa I – EI, VII).

Na odcinku C pozyskano ubogi materiał zabytkowy wytyczający dwa poziomy chronologiczne w postaci:

- punktu osadniczego związanego z okresem Ha-La,
- osada kultury oksywskiej.

Południowa część stanowiska 13 w Szynychu, czyli południowa część odcinka A oraz całe odcinki B, C tworzą szerszą strefą osadniczą pomorsko-oksywską, co kontynuuje się dalej w przyległym do nich stanowisku Szynych 12.

Święty Wojciech, st. 7, gm. Międzyrzecz, woj. lubuskie, AZP 51-14/22

patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

WILCZYCE, st. 10, gm. loco, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/10

- obozowisko ludności kultury magdaleńskiej, późny paleolit
- ślady osadnictwa ze starszego okresu epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, prowadzone przez Jana Fiedorczyka (Instytut Archeologii i Etnologii PAN). Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie i WKZ w Kielcach. Trzeci sezon badań stacjonarnych. Badaniami objęto powierzchnię 28,5 m², w tym 13,5 m² to wykop Ia, którego eksplorację rozpoczęto w 1998 r.

Badania stanowiły kontynuację prac z lat 1998-99. Ich celem była kontynuacja eksploracji wypełniska klina mrozowego (wykop Ia) zawierającego zabytki archeologiczne oraz rozpoznanie sondażami północnej i zachodniej części stanowiska, gdzie założono 2 wykopy sondażowe. Z wykopu Ia pozyskano około 4020 zabytków, w tym 2656 wytworów krzemienych, około 1270 fragmentów kości, kilkadziesiąt wytworów z kości słoniowej, 50 grudek polepy oraz zinventaryzowano 31 kamieni. Wśród wyrobów krzemienych wyodrębniono 180 form wydzielonych, w tym 8 rdzeni, 91 narzędzi i 80 odpadków z produkcji narzędzi oraz przedmiot z dużego retuszowanego dookolnie odłupka przypominający schematyczne figurki Wenus, znane ze stanowisk kultury magda-

	<p>leńskiej. Wśród kości dominowały szczątki konsumpcyjne, głównie nosorożca, konia, renifera i lisa polarnego. Wśród wytworów kościanych wystąpiły ostrze typu sagaies, fragmenty 2 pałeczek z kości słoniowej oraz 2 igieł.</p> <p>Odkryty inwentarz kościany i krzemienisty wskazuje na przynależność zespołu z Wilczyc do kultury magdaleńskiej i może być wstępnie datowany na interstadiał Bölling.</p> <p>Materiały i dokumentację z badań złożono w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Przeglądzie Archeologicznym”, vol. 49, 2001, s. 141-144.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
Witów , st. 10, gm. Bielawy, woj. łódzkie	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
WROCLAW , st. 1, ul. Gen. J. Hallera, gm. loco, woj. dolnośląskie	<ul style="list-style-type: none"> • obozowisko z okresu paleolitu środkowego <p>Badania archeologiczne, przeprowadzone od września do października pod kierunkiem dr. Andrzeja Wiśniewskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego). Finansowane przez Komisję Badań Naukowych.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. XLIII, s. 9-24.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
Wrząca , st. 2, gm. Trzcianka, woj. wielkopolskie, AZP 38-24/79	patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu
WYSOKA , st. 57, gm. Leśnica, woj. opolskie, AZP 93-39/127	<ul style="list-style-type: none"> • obozowisko górnopaleolityczne <p>Badania wykopaliskowe prowadził dr Jarosław Bronowicki (Zakład Badań Ratowniczych Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław). Badania były finansowane przez inwestora. Drugi sezon badań.</p> <p>Stanowisko było zagrożone budową autostrady A4. W roku 2000 przebadano kilka arów, odkrywając dwa skupienia zabytków krzemienistych. Znaleziono około 1000 zabytków krzemienistych.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, Katowice 2002, s. 474-477, ryc.13, 14.</p>
Zakrzów , st. 4, gm. Gogolin, woj. opolskie, AZP 93-39/76	patrz: neolit
Zakrzów , st. 6, gm. Gogolin, woj. opolskie, 93-39/76	patrz: mezolit
Zakrzów , st. 41, gm. Gogolin, woj. opolskie, AZP 93-38/44	patrz: wczesna epoka żelaza
ZRĘBICE, Jaskinia Komarowa , st. 5, gm. Olsztyn, woj. śląskie, AZP 88-50/41	<ul style="list-style-type: none"> • obozowisko jaskiniowe (środkowy i schyłkowy paleolit, neolit, epoka żelaza, średniowiecze, nowożytność) <p>Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 19 lipca do 10 września pod kierunkiem mgr. Mikołaja Urbanowskiego (Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, Państwowy Instytut Geologiczny). Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, Państwowy Instytut Geologiczny, Śląskiego WKZ. Przebadano powierzchnię 0,06 ara.</p>